

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 45. Cardinalis Tagliavia fatis functus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

§. XLV.

Cardinalis Tagliavia fati fundus.

Quintus erat Petrus Tagliavia de Aragonia Panormi in Sicilia ex nobilissimo, ac clarissimo genere ortus. Hic Præful erat ad maxima negotia feliciter expedienda natus, fide sincerus, labore constans, justitia incorruptus, ac moribus modestissimus, quibus præclaris animi dotibus facile omnium amorem in se rapiebat, atque Anno post Christum natum millesimo quingentesimo trigesimo septimo Ecclesiæ Agrigentinae Episcopus, evolutisque duodecim annis, seu Anno millesimo quingentesimo quadragesimo nono Panormi in Patria sua Archipræful nominabatur, in cuius muneris administratione præstans ingenium cum summa animi moderatione, ac humilitate raro nexu conjungere noverat. Interfuit quoque sub Paulo III. quintæ, sextæ, atque octavæ Tridentini Concilii Sessionibus, atque in tertia, inquit Paulus Sarpus, *rem divinam peregit Petrus Tagliavia: concionem vero habuit Ambrosius Catharinus Senensis.* Idem quoque Petrus sub Julio III. eidem Synodo præfens fuit, & rationem, quæ habenda esset erga Legatos, quos Protestantes submissuri forent, prudens indicavit, necnon in confessu quodam Cardinalium

Sæc XVI.
A C 1558.

Ciac. p. 783.
Pallav. Hist.
Conc. Trid.
l. 2. p. 135. &
l. 4. p. 348.

Sarpus hist.
Conc. Trid.
l. 2. p. 135. l. 4
p. 348.

Sæcul. XVI
A.C. 1558

dinalium de Monte, & Madrutii rixas genuflexus, lachrymasque profundens, sedavit: demum vero unus ex illis erat, quos Carolus V. Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo primo ad purpuram nominari, a Papa postulabat: attamen Pontifex Cæsaris precibus deferre, atque Tagliaviam eligere haud consultum censebat, eoquod tum Synodo præsens facile ceterorum, qui ad eandem dignitatem adspirabant, æmulationem excitare potuisset: nihilominus Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio Mense Decembri Cardinalium Collegio fuit adscriptus, obtento S. Callisti titulo. Obiit Panormi feria sexta die quinta Aprilis Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo, Corpusque ejus in marmoreo monumento conditum fuit sine inscriptione sepulcrali in Metropolitana Ecclesia ad Deiparæ aram. Erat idem in pauperes adeo liberalis, ut ceteris omnibus in eos erogatis sibi non nisi necessaria reservaret, quapropter cum jussisset aliquando pauperi decem asses dare, & domi pecuniam illam esse Oeconomus negasset, ut sic pauperis spes, ac Domini imperium eluderetur: postmodum autem cum accumbenti Cardinali rarus, & magnitudinis eximiæ piscis

scis inferretur, mox Oeconomum interrogabat, quanti eum emisset? illo respondente, assibus ducentis: Cardinalis adducto eum increpans supercilio inquebat: itane vero? heri domi non erant oboli pauculi in pauperum usum, & erit pro gula hodie argentum? auferte hunc piscem, statimque eum ad pauperum Nosocomium deducite. Sic expiabat egregie Oeconomi duritiam pia Domini liberalitas, ac pietas.

Denique sextus, & postremus inter Cardinales hoc anno fati functos erat Reginaldus Polus natione Anglus, qui die decima octava Mensis Novembris mortalitatem exiit, de cujus vita jam abunde alibi mentionem fecimus.

§. XLVI.

Joannes Bunderius mortuus.

Ex Scriptoribus Ecclesiasticis primus venit Joannes Bunder, seu Bunderius, ex Ordine Fratrum Prædicatorum Gandavensis Cœnobii Prior, atque in Belgio hæreticæ pravitatis Inquisitor. Hic exactum Religiosæ disciplinæ studium cum profunda eruditione confoeciens plura elucubravit opuscula, quibus ingens sibi nomen comparabat: ceteris vero ejus libris palmam præripit I. Compendium omnium quæstionum Theologicarum, quæ hodie inter Catholicos

Sæcul. XVI.
A.C. 1558.

Valer.
Andr. Bibl.
Belg.
Miræus de
Script. Sac.
XVI.